

lysninger, der knytter sig til funktionen eller embedet.

Vi har de samme betænkeligheder, som hr. Ole Sohn var inde på, at man simpelt hen kan tilbageholde hele arkivpakker i stedet for at gå ind og strege enkeltnavne ud. Det er klart, at det er et ressourcspørgsmål, men vi synes, det er vigtigt, at man får sat ind her.

KL. 16.05

En af de helt store anker for Enhedslistens vedkommende er, at der ikke i lovforslaget er åbnet op for en klageinstans. Vi synes, at der skal være et uvildigt klageråd, eller at der alternativt skal sikres mulighed for, at Tilgængelighedsrådet kan behandle klager. Ellers bliver det reelt ministerierne, der afgør, hvad der skal være åbenhed omkring, og i sidste instans ministeren, der kommer til at fungere som ankeinstansen, som det ligger i lovforslaget. Det synes vi ikke er rimeligt, og det er heller ikke særlig betryggende for en øget åbenhed.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil godt starte med at sige tak til ordførerne for den overvejende positive modtagelse, som lovforslaget har fået. »Et brette nøk i den rigtige retning«, kunne jeg høre. Jeg synes nu nok, det er et stort skridt i en mere åben retning.

Det er ikke første gang, at Folketinget ser det her lovforslag. Vi debatterede det jo også i sidste samling, og ud fra de bemærkninger og reaktioner, der var også dengang, har jeg ikke fundet anledning til at foretage substantielle ændringer i indholdet af lovforslaget.

Dette er sket for at give tid til en grundig udvalgsbehandling, og for at myndighederne kan få lidt tid til at indrette sig i det nye år. På den måde har vi så gjort det, at vi har skudt ikrafttrædelsesdatoen med et halvt år, så der er altså tid nok til et forløb, som hr. Poul Qvist Jørgensen annoncerede.

Hvordan vil jeg så gribe det an? Jo, jeg mener, at det skal betyde, at det kommer igennem en grundig udvalgsbehandling med de bemærkninger og gode input, der er fra ordførerne. Så må man jo også diskutere de her sager i udvalget, og så må vi løbende overveje, om der er grundlag for ændringer i form af ændringsforslag fra ministeriets side. Der kan jo også komme private ændringsforslag.

Jeg vil godt slå fast, at hovedformålet med lovforslaget er at skabe den størst mulige åbenhed med hensyn til adgangen til de offentlige arkiver, og det sker altså ved, at vi får nedsat fri-

sterne på næsten alle områder for, hvornår arkivmateriale er tilgængeligt for offentligheden.

Med det her lovforslag har regeringen søgt at nå frem til en rimelig afvejning af på den ene side behovet for størst mulig åbenhed – det er regeringen meget interesseret i – og på den anden side, og det synes jeg også at alle ordførere og alle ansvarlige politikere skal være opmærksomme på, beskyttelse af oplysninger, som for en kortere eller længere periode fordrer fortrolighed, ikke mindst af hensyn til den private borger; det ansvar har vi også.

Arkivloven er både en kulturbevaringslov og en del af den øvrige forvaltnings- eller offentlighedslovgivning. Grundlæggende er det min opfattelse, at vi i Danmark har en god arkivlov, som virker efter sin hensigt og sit dobbelte sigte. Med lovforslaget er der ikke foretaget grundlæggende ændringer af strukturen. Man kan snarere sige, at vi har drejet på nogle eksisterende håndtag i retning af større åbenhed.

Hr. Poul Qvist Jørgensen og fru Pernille Falcon nævnte, at der er en del gummiparagraffer i lovforslaget og også, at lovforslaget skulle medføre en højere grad af centralisering.

Jeg vil godt slå fast, at det på ingen måde er intentionen. Der er jo tale om, at vi politisk fastsætter nogle overordnede principper og regler i loven, men vi giver plads til en mere detaljeret bestemmelse om, at bl.a. brugen af arkivmateriale vil kunne fastsættes og fastlægges administrativt, og det er der ikke noget nyt i. Det er der heller ikke i den gældende lovs adskillige bemyndigelser, både til ministeren og til rigsarkivaren, til at fastsætte nærmere regler på området. Der er ikke nogen ændring her fra tidligere til nu.

Med hensyn til vilkårene for brug af arkivmateriale er disse faktisk som noget nyt optaget direkte i loven, men det er i sagens natur ikke muligt at regulere alle forhold i detaljer i loven, og det er og bliver de overordnede principper og rammer, vi som politikere skal beskæftige os med, ellers ville det her lovforslag blive tusind gange så tykt, som det er, og det ville kræve en helt anden form for behandling.

KL. 16.10

Så har der været kommentarer fra flere af ordførerne om nedsættelse af tilgængelighedsfristerne. Først og fremmest er det jo glædeligt at konstatere, at der er bred opbakning til forslaget om nedsættelse af den almindelige tilgængelighedsfrist fra 30 til 20 år, som er et væsentligt skridt i retning af større åbenhed. Det er klart, at